

26.10.1940

הפלגתי בצהריים מסדה החופה הניו-יורקי והגעתי ברבע לפני חמש (בטיקו

ברבע לפני ארבע) לשדה החופה בשיקגו.

"ועידת" המגבית נפתחה במיאטרון ענקי. החניתי שלא ירבו הכרכות

והאקדמות - והמעם עמדו החברים בדכורים. היו"ר (שבנו מאמיקים נהרג מפצצה

איטלקית בחיפה) רבלסקי, ותטעי נגינה קדמו לו. אני דיברתי כיצעה על הישוב

ואנגליה - ויחסנו למלחמה. זה מזמן לא דיברתי באולם ענקי כזה, וכשגמרתי

הייתי רטוב ורטוב זיעה.

27.10.1940

נשמעתי להכיעת החברים ודיברתי באספת שליחי היוניונים והארבייטר

רינג על ההסתדרות.

במשך כל היום שיחות ומגישות עם ציונים וב"כ נוער. צעיר יליד אפריקא

המדבר עברית, מראשי הבונים בשיקגו נשאל על ידי אם הוא יענה כשיחבק להתנרב

לצבא יהודי, וענה בהיסוס. הסעם? התנגדות למלחמה... שאלתי אס הוא מתנגד גם

לאנגלים שאינם נכנעים להיטלר ונלחמים בו?... כמובן. שלא. ובכך? הודה שאין

הביון עמו, ואעפ"כ הוא מהסס.

- בערב פגישת עם ב"כ הממלגה. שאלות ותשובות: צבא יהודי, יחסים עם

ערבים, מצב פוליטי, כלכלי וכו'.

- ארוחת ערב אכלתי בביתו של סלומון גולדמן. החשש של אפשטיין שהוא

יתנגד לצבא יהודי נחכרה. ג. חושש רק שחאנטי-ציונים יתנגדו.

נזדמן גם השופט פישר. שניהם בטוחים שמדינת אילינוי תצביע בעד

רוזוולט. הרוב הגדול שבטיקגו צעיר. יכריע את הרוב המתנגד שב"מדינה".

- שאלתי גם את אפשטיין וגם את גולדמן על זיוו. דעתו שככלל אין לסמוך

עליו, אולם בענין המיוחד שלי - אינם יונעים.

[28.10.40 - ראיה כח. אין כח]